

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

כה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

במדבר כד כה בלק

אונקלוס

בא וירא את תקיני וישא משלו ויאמר
איתן מושבך ושים בסלע קנף : כב כי אם
זהה לבקר קין ערמה אשור תשבך :
כג וישא משלו ויאמר אוי מייחיה משמו
אז : כד וצים מחד כמים וענו אשור וענו
עבר וגם הוא ערי אבר : בה ויקם בלעם
ויגך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרךו :

לעלמא זיבד : כא והוא ות-שלמא
ונטל מתליה ויאמר תקיף בית מושבך ושי
בכרך תקיף מרוכך : כב אזי אם יהי
לשיצאה שלמאדה ערמה אתוראה
ישבינך : כג ונטל מתליה ויאמרווי לחיבא
דחזון כד-ועביד אלקא עת-אלין :

כה

פ א וישב ישראל בשטים
ויחל העם לזנות אל-בנות מואב : ב ותקראן
לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו
לאלהיהן : ג ויאמר ישראל לבעל פעור
ויהר

כד וסיעין ויצטרחן מרומאי ויענון לאתור
וישתעבדון לעיבר-פרת ואף-אנין לעלמא
ויבדון : כה וקם בלעם ואל ותב לאתריה
ואף-בלק אול לארחיה : א ויתיב ישראל
בשיטין ושרי עמא למטיעי בתר בנת-
מואב : ב וקראה לעמא לדבחי טענתהון

ויאמר עמא וסגידו לטענתהן : ג ואתחבר ישראל לבעלא פעור ותקיף רוגזא-ביי
בישראל

דשי

אונקלוס ואחריתו ליאכד בידים שנתאר (דבריוס כה) עמחה את זכר עמלק : (כא) זירא את תקיני . לפי שהיה קיני תקיף אלל עמלק
יענין שנתאר (שמאל א טו) ויאמר שאל חל תקיני וגומר בזכירו אחר עמלק כשתלך בגדולתם של בני ישראל אחרת בהם (ד"ה אב)
תרעמים שמעתי סוכתיים : איתן מושבך . תמה לני מתיקנותי לך הלא אתה עמי היית כעגלת (שמות א) הבה נתחכמה לנו ועתה
כתישבת כתיקנותנו של ישראל : (כב) כי אם יהיה לבקר קין וכו' . אשרין ענתקת לזוקף זה סליכך כטרד ענד מן העולם כי אף אם
אתה עתיד לגלות עם עשרת הסבטים ותהיה לבקר מוקום שנתוספת סמי-סכך : ערמה אשור השכך . עד היכן הוא עמלה אותך
שמה לחלח ותכור אין זה טרוד מן העולם אלא שלטול ממקום למקום תשוב עם שחר הגלות : (כג) וישא משלו ורגו' . כיון שהזכיר
את סביית אשור אחר . ארמיתיה ששומדאל . מי יכול להחיות את עמנו מן זמנו את אלם של ימים עליו הגוד את אלה שיעמוד סכחתי
ויסכל את כל האומות ועוד יבאו לים מד כתיס ויעכרו כתיס שהן ארמיים כסירכות גדולות על אשור : (כד) וענו אשור . וענו אותם
סככר סכר : וגם הוא ערו עובר . וקפי' דניאל (דניאל) עד דקטילת חיות אוהבד-זמיה : וצים . סוכות גדולות כדכתיב
(ישעיה לב) וי' אדיר וכו' רפתי : (א) בשטים . כך שמה . לזנות את בנות מואב . עלידי ענת כלעם בדלית' בחלק :
(ב) וישתחוו לאלהיהן . כשתקיינרעליה ולומר לה הפעמי לויחיה וזיאתה לודמות פעור מחיקה וזוהרת לו השתחוו לזה :
(ג) פעור . על שם שפוערין לסגין פי השכעת ומוליחן רעיו היא עשדתו (כג) : ויהר חף ה' בישראל . שלמבס ענפה קח

באר ורחבות דקדוקי דשי

כסוף הסם כדן כל אורש שמופה ה"א ירך (אין גוועלטגער) כמו כי הוא רודה בכל עבר הכהר : (כג) דצה לחון
לכטו כחלת כשב כשב מנינו לפינמיס השי"ן קודם סבי' תולפעמיס הכי"ת קודם השי"ן כן הוא גמי בחלת פעור חף לככת השי"ן
קודם הכי"ם מפל תקום כדון כללו הר"ם כמכונה קודם העי"ן וכללו כתיב פרוצ' מלשיך ופרע רלש האשקוהימו ענין גלויה שכתב על שם
ספורעין וכו' : ורהא

דשביס

לחותם : דאשית גויס לערגומו : (כא) איתק עוסק כמכר אתה שזיתן יהא מושבך יהיה כסלע קק קייס . לא יהיה כמו של זכרובר אלל חל'ל
ויהי לבקר קין עד תקום רתוק (כב) אש-אשור . תשכך מלכות אשור ונלה איתק כשבי : (כג) או עי יחיה מעני מלך הסיחיסמונו הקב"ה
אלה הדברים שיקרר כל בני-ט : (כד) וליס כמולי חריר דרותן כלע"ו הוא כוהנגדונה : (ג) ויהר חף סכתמילה טנפה בעם
ענוקע

עם כל בני מדינתא עם דבית ישראל כרס סופיהון דאליו
 ודאילין עד עלמא יהון לאוקנא : כא ותקא ית
 יתרו דמתגור ונטל קמל נכוחיה ואמר מרה מקיף הוה
 בשרית דר שרית בקנכויא דטיקרא מדורך : ככ ארום
 אין יתגור למתגי לבתא קניו דשלמא עד כדי יתה פנתריב
 מלקא דאתור וישבי יתך : כג ונטל קמל נכוחיה
 ואמר ווי מאן ותקמם כוסן דיתגלי מימרא בני לביטון אפר
 טב לצדוקיא ולמיתרפשיא מו ב'שיעיא וקמסת ארמיא
 ומלקיא ומקרי אליו באליו : כד ויציו ויצטרחו בקמי
 וינא ויפקו באקלוסין פניאיו מן למברגיא ומארע אטליא
 ויצטרפין כלניגין דיקרו מן קוסטנטינו ויצערו לאתורא
 ויצעברו כל בני דעבר כרס סופיהון דאליו ואליו למיפל
 קוד מלקא משיחא ויהוון עד עלמא לאוקנא : כה וקם
 בלעם ואול ותב לאתריה ולחוד בלק אול לאורחיה ואקים
 ופנאן וקנו זיגו ביסין בקציר מן טיקהן במילכת בלעם
 בשיעא בפרשת אורקהא : א ויתבי ישראל באתרא
 דתנה בתקרי שטין על שטותא וקלקולא דתנה ברוון
 דשריאי עמא לאופסא קרדשתרוון ולמפער ערמירון
 לקופסא דפערור ולמטצית כתר בנת מואבאי דמפקו ית
 טיפסיה דפערור מותמי פסקיהון : ב דקראה לעמא
 לבתמי טענותהון ואכלו עמא בפרגומיהון וסדרו לטענותהון : ג

ותקא ית שלמא ובלל קמל נכוחיה ואמר כה מקיף
 הוה בשרית דר שרית בקנכויא דטיקרא מדורך :

ארום אין יתו שלמא לבנה עד בגו אהרנא אהרנא
 שכינה :

אליו קו יתו פרשיו מימרא בני לביטון אפר טב לצדוקיא
 ולמיתרפשיא :

ויפקו אובלוסין פניו דלדוקיא מן קריתא ברמא ויצרפהו
 עיקרהון ליניגין פניו מן לרובאי וישעברו אתמרא
 ויצערוו כל בני עבר נברא כרס סופיהון דאליו ודאלה
 לאברו יתו ואוקנא עד לעלם :

וקם בלעם ואול ותור לאתריה ולחוד בלק :

ית בנתהון דמדינא בקולין מביט ישימות עד טור פלגא

ירושלמי

ושרון ישראל בשיטין ושרון עמא למנא עבם בנתהון
 דמואבאי :

וארו לעמא לדמחי טענותהון : ואדקרו ישראל לפלח
 טענותא פערור ותקרי רוטא בני על ישראל :

ואמחקרו עמא בירי ישראל בבבלא
 פערור

מבלל יופי

זכר ככחלתו וזאת לדוס ומולח זכרטי סוף ענין ופירש איתן
 מוסכך האם תחזוק שתכלל כמקומות הסוקים אשר כהם מוסכך כאשר
 תכל עלין הגזירה האלהית ויהיה לכבוד קין מן הארץ עד כהם וזון
 תחזוק שמתקן אשר להוליק כשביחמת בנינים מועזים יגלך
 ויסכך מלרף :

(איתן) - שם התואר : (ושים בסלע) - בנה המכרז הגבוה
 לסלע לפי שרובם נבנים על סלע וכן דעת ההרגום ושון בסכך
 תקיף מדורך : (כב) (ביאסיהיה) - ענינו באמת כלומר
 בני באמת יהיה לבער קין לרבי זונה החסיד בשערי השוכר
 בכאור בת ליצנים : (לבער קין) - ענין הכרתה והסרה :
 (כד) (ליצים) - שרש ציה והגפרר והראוי בקסוף
 צינים בהראות הירד כמו צינים צינים אלה
 שגפררה כמו מואל יג הפצירה
 פים והירד יוד הרבים וזו השרש גפל וענינו ספונות :

בה (ג) (ויצמד) - ענין חבור והבוקוין הנעמרים
 והוקש

זור ולעת רבי יעקב בן אלעזר הוא שם כפלים שמואל ט"ו
 זאת ה'ימר החרמנו :

(כא) דהקני - עשפת יתרו שאלמר וזכר הקני כמדומקין
 מכני חוכך חותן משה וט"ב איתן מושכך שתסור
 יתיר ותוך עמלק מן תפסה עמו ותשים כסלע איתן מושכך עם
 ישראל כי חסיה לבער קין בלומר אל תפחד ככאך ב'שאל כיהא
 תהיה לבער עמא כי כל ארץ יגלו את ישראל יבערו את הארץ ויושב
 עד ת'אזר תשכך לחישה אותך לעולם כי תבאל ע'ש'שאלאוס
 בית יושב בתוך עמלק הית'ה אחריתך עדי אוכר עמו וכן עד ע'ה'
 ת'א'ף לנח' עד ט'ה כסורי לכלימה כח'ע'ב מתי - א'ו'ה'א'כ'ו'ו'ה'ר'ן
 ח'ה'ר'ו'ו'כ'ו'ו'ה'ב'ל'י'מ'ר'ע'ד'מ'ק'י'ע'ל'ה' ו'ג'ל'ה'ש'כ'י'א'ש'ר' א'ז'ר'ת'ב'כ'ן
 א'ג'ו'כ'ת'ש'ב'ל'ך'כ'ל'ו'ס'כ'י'ל'א'ת'ח'ב'ד'כ'א'ש'ר'ה'י'ת'א'ו'י'ד'כ'ע'מ'ל'ק' : והרד"א
 ע'ר'ל'ס'ה'ק'י'ה'ו' א'ז'ר'ע'ש'ר'ה'ע'מ'ו'י'ן'ש'כ'ת'ן'ה'ק'ב'ה'ל'א'ח'ר'ה'ס'מ'א'ו'ת'ם
 פ'ל'ש'ה'ש'ל'א'כ'כ'ו'ו'י'ש'ר'א'ל'א'ת'ה'ק'י'ו'א'ת'ה'ק'י'ו'ו'א'ת'ה'ק'ד'ו'ו'י'ו'ן
 י'ר'ג'ם'א'ב'ק'ל'ו'ס'ק'י'ה'מ'ז'כ'ר'ב'א'ח'ר'ה'ס'ב'כ'ר'ק'ו'ס'ס'ו'ה'כ'ס'י'ה'ס'כ'ו'ה'
 ה'ת'ל'ה'ה'ו'א'ח'ר'ו'ה'ב'ו'ת'י'נ'ו'ל'ב'א'ן'ה'פ'ל'ש'ע'מ'ת'ן'ש'ה'ם'ע'מ'ו'ן'ו'מ'ו'ל'ח'ו'ל'ד'נ'ם

וַיְהִי־אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ ד וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רֵאשֵׁי הָעָם וְהוֹקֵעַ
 אוֹתָם לַיהוָה נֹגֵד הַשָּׁמַיִם וְיֹשֵׁב תְּרוֹן אֶף־
 יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃ ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל שְׁפָטֵי
 יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ אֶנְשֵׁי הַנְּצַמְדִים לְבַעַל
 פְּגוֹר׃ ו וְהָתָּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב
 אֶל־אִתּוֹ אֶת־הַמְדִינִית לַעֲיִנִי מֹשֶׁה וּלְעִינֵי
 כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָּלִים פָּתַח אֶהָל
 מַפְטוּר מוֹיֵד׃ ז וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן וַיִּקַּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶס בְּיָדוֹ׃
 ח וַיָּבֹא אַחֲרַי אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּהֱלָה
 וַיִּדְקַךְ אֶת־שֵׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
 הָאִשָּׁה אֶל־קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל׃ ט וַיְהִיו הַמֹּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה
 וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃

מפטור

ומפטורין נהיה שארית יעקב . במטוכה פיוסנה' : ק"ד .
מנות . סימן :

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

בְּיִשְׂרָאֵל׃ ד וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה דַּבֵּר יְתִיב־לְךָ
 רֵישֵׁי עַמָּא וְדוֹן וְקַטוּל דְּחִיב־קַטוּל קְדָם־יְיָ
 לְקַבֵּי־ שְׁמַשָּׁא וּיְרַזֹּב חֲקוּף רֹגְזָא־דְּיְיָ
 מִיִּשְׂרָאֵל׃ ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְדִינֵי יִשְׂרָאֵל
 קַטוּלוֹ נִבְרַב נִבְרוּהֵי דְאַתְחַבְרוֹ לְבַגְלָא־פְּעוּרָה׃
 ו וְהָא נִבְרָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתָּא וְקָרִיב
 לְנִתְאַחוּהֵי יְתִיב־דִּינֵיהֶּם לַעֲיִנֵי מֹשֶׁה וּלְעִינֵי
 כָּל־בְּנֵי־שָׂתָא דְבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאִינּוּן בְּכַן בְּתַרְע
 מִשְׁכַּן זְמָנָא׃ ז וְהוּא פִּינְחָס בֶּר־אַלְעָזָר
 בֶּר־אַהֲרֹן כַּהֲנָא וְקָם מִנּוֹ כְּנִשְׁתָּא וְנָסִיב
 רוֹמְחָא בִּידֵיהּ׃ ח וְעַל בְּתַר נִבְרָא־בֶר־
 יִשְׂרָאֵל לְקוֹבְחָא וּבֹזֵעַ יְתִיב־רוּחֵיהוֹן יְתִיב נִבְרָא
 בֶּר־יִשְׂרָאֵל וְיִתְאַתְחָא לְמַעְהָא וְאַתְחַבְרוּ
 מוֹתָנָא מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ט וְהוּוּ דְמִיתוּ
 בְּמוֹתָנָא עֶסְרִין וְאַרְבַּע אֲלָפִין׃

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

יֹא פִּינְחָס בֶּן־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן רֵשִׁי

פעור במסמרא בקיסא דלא מתפרש בלא קיסמא דיתקוף
 ויגא דתקופת ישראל : ד ואמר : למשה פכית כל רישי
 עמא רבני יתהון ביינין וידגו דנין דקטולין ית עמא דטער
 כתר פעור ותלוב יתהון קדם מימרא דני על תסא קביל
 שמשא בקריתא ועם מטמוע שמשא תחירת דרתון
 ותקרינו ויתוב תקופ ריגא בני מישראל : ה ואמר
 משה לביני ישראל קטולר איש גבר שיקטיה דאבדק
 כטענה פעור : ו והא גבר מכני ישראל אתא ואמר
 כבלוריתא דקרייתא וקריב יתה לות אחויה למחמי משה
 ולקחמי כל בנישחא דבני ישראל עני נכו אמר למשרת
 מה דא למקרב לגנה ואין אמר אנת דאסירא הוא תלא
 אנת נסיבת ית מדנייתא בבת יתרו ופדישמע משה רמת
 ואשחלי ואינו בכני וקרני שמע וקיימי דבתבע משפון
 ויקא : ז ותקא פנתס בר אלעזר בוי אהרן פנתא
 ואדבר הילכתא עני ואמר מאן דקטולר וקטול האן אמרן
 צרוקתא דשיבט והקרא בעין דמקנון שחמי קם מגו סגרי דיליה
 ונסיב דנקחא בידיה : ח תריסרי ניסין אתעביד
 לפנתס בזמן דעל דבתר גברא בר ישראל לנת מדניא : גס
 דקמאי דסנה ליה למפוש יתהון ולא פיביש : גס תנין
 דאפמס פיקהון ולא צויתין דאילו הוון צויתין הוון משתוכין :
 גס דתימאי דכוון דרוקחא וברזינין בחדא ית גברא
 בר ישראל דבית גבריה ית מדנייתא דבית דתמת תורפה :
 גס רביעאי דקם דוקחא באתר ברנווא ודא אשמיט :
 גס חמישאי בר סובר דתהון אבדק שיקא נטל מיניה עד דנפק :
 גס עתימאי סובר יתהון ככל משיייתא דישראל
 דהיה שימא פרסי ולא אשמלתי : גס שביעאי וקיימין דברע
 ומיניה למחמי כלהון קריבוי ודא יבילו להנזקותיה :
 גס חמיניא דאתעשו אע דוקחא ולא איתבר מן מטולא :
 גס חשיעאי דאתנגיד פרולא כשיעיר פרוהון ולא
 אשמיטו מיניה : גס עשיראי אתא מלאכא והפך איתמא מלבע
 וגברא מלגיל דתחמון כל בית ישראל ית חיסודיהון :
 גס חדראי דאתנגרו בר תינו עד זמן דתלין יתהון ככל
 משיייתא מן בגלל דלא יסתאב פנתא באחלי דמיתא :
 גס תריסרא דאתקריש אדמיהון ולא גפיל עילייה כוון
 דאוביל יתהון במשריתא חבט שדנחי ומירו עני ואמר
 קדם רבוו עלמא אפשר דקטול אליון ומתחו עשרין
 וארבע אלפין מישראל ומן יד אהנוללה רבמי
 שמיא ואתפלגית

ואמר מימרא בני למשה פכית כל רישי עמא ואיקיב
 יתהון פתקרוו קדם : ו יתניו צלפין כל מן דמחתיב
 למתקטלא ועם מעלי שמשא יתנו מחתו גבלותיה וקרינו
 גכו יתזור תקופ ריגא בני ומן ישראל :
 ואמר משה לפרכיא דישראל קטולו גבר ית איש ביתיה
 אילין די אבדיקו לפלחי מעותתא פעור :
 והא גבר מכני ישראל אתא וקריב לנת אחוי ית מדנייתא
 קדם משה וקדם כל בנישחא דכני ישראל והא אינון
 בכנין דבתע משפון ומנא :
 ותקא פנתס בר אלעזר דאבדו פנתא חקא וקם מגו
 קהלא ונסיב דוקחא :
 ח ועל כתר גבר ישראל לקובתא דקבר ית ברנוהון ית
 גברא בר ישראל גיר איתמא בקפדא ואתפלגית מאיתמא
 מעיליה בני ישראל :

גס תריסרי ניסין אתעביד לפנתס בזמן דעל דבתר גברא בר ישראל לנת מדניא :
 גס דקמאי דסנה ליה למפוש יתהון ולא פיביש :
 גס תנין דאפמס פיקהון ולא צויתין דאילו הוון צויתין הוון משתוכין :
 גס דתימאי דכוון דרוקחא וברזינין בחדא ית גברא בר ישראל
 דבית גבריה ית מדנייתא דבית דתמת תורפה :
 גס רביעאי דקם דוקחא באתר ברנווא ודא אשמיט :
 גס חמישאי בר סובר דתהון אבדק שיקא נטל מיניה עד דנפק :
 גס עתימאי סובר יתהון ככל משיייתא דישראל דהיה שימא פרסי
 ולא אשמלתי : גס שביעאי וקיימין דברע ומיניה למחמי כלהון
 קריבוי ודא יבילו להנזקותיה : גס חמיניא דאתעשו אע דוקחא
 ולא איתבר מן מטולא : גס חשיעאי דאתנגיד פרולא כשיעיר פרוהון
 ולא אשמיטו מיניה : גס עשיראי אתא מלאכא והפך איתמא מלבע
 וגברא מלגיל דתחמון כל בית ישראל ית חיסודיהון : גס חדראי
 דאתנגרו בר תינו עד זמן דתלין יתהון ככל משיייתא מן בגלל דלא
 יסתאב פנתא באחלי דמיתא : גס תריסרא דאתקריש אדמיהון
 ולא גפיל עילייה כוון דאוביל יתהון במשריתא חבט שדנחי ומירו
 עני ואמר קדם רבוו עלמא אפשר דקטול אליון ומתחו עשרין וארבע
 אלפין מישראל ומן יד אהנוללה רבמי שמיא ואתפלגית
 דמיתא מעיליה בני ישראל : ט והוון סביס דמיתא
 דמיתא עשרין וארבע אלפין :

וידבר בפמילי : עם משה למימר : יא פנתס קנאה בר אלעזר בר אהרן פנתא
 אתיב ית רתחי מערי כני רשב"ם
 (א) וזקע אותם כחוטאים - כמו וזקענום כנסעת טול - לשון תלייה וסרעה : (ב) ויקרב אל אחיו להזנות מדכתס לב
 תקרבו לגלות עדותה : (ג) סקה ענין חלל - קתה טטסה כעווסקה - וזה יסוד מרבינו שמואל
 מכלל יופי
 (ד) (והוקע אותם) - ענין התלייה על העין :
 (ה) (אל תקחה) - כמו אל האהל : (א) (אל תקחה) :
 אהלה ובא כרפיון הבית או
 היה מענין הנרוע והלחיים והקבה - כתרוממו במעשה ענינם
 פנתס 42 מב (ג) (ד)

הכהן השיב את-חמתי מעל בני-ישראל
 בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי את-
 בני-ישראל בקנאתי : יב לכן אמר דהנני
 נתן לו את-בריתי שלום : יג והיתה לו
 ולורעו אחיו ברית כהנת עולם תחת אשר
 קנא לאלהיו וכפר על-בני ישראל : יד ושם
 איש ישראל המכה אשר הכה את-המדינית
 זמרי בן-סקוא נשיא בית-אב לשמעני :
 טו ושם האשה המכה המדינית בזבי בת-
 צור ראש אמות בית-אב במדן הוא : פ
 טז וידבר יהוה אל-משה לאמר :
 יז צרור את-המדינים והכיתם אותם :
 יח כי צררים הם לכם בגבליהם אשר-
 נכלו לכם על-דבר פגור ועל-דבר בזבי
 בת-נשיא מדן אחתם המכה ביום-המגפה
 על-דבר-פגור : יט ויהי אחרי המגפה
 פ א ויאמר יהוה אל-משה
 ואל אלעזר בן-אהרן הכהן לאמר : ב שאו
 את-דאש' כל-עדת בני-ישראל מבין עשרים
 שנה ומעלה לבית אבתם כל-יצא צבא
 בישראל : ג וידבר משה ואלעזר הכהן
 אתם בערבת מואב על-ידין יהוה לאמר :
 ד מבין עשרים שנה ומעלה באשר צנה

א"ו קטיעא
כו

פסקא
באמצע
פסוק
כו

יהוה

רשי

ישראל בדקני ית-קנאתי ביניהון ולא-
 שיציתי ית-בני ישראל בקנאתי : יב כן
 אימר הא-אנא נדר ליה ית-קנמי שלם :
 יג ותהי ליה ולבנהי בתרוהי קים כהונת
 עלם חלף דקני קדס-אלהיה וכפר על-בני
 ישראל : יד ושום נבכא בר-ישראל
 קטילא דאתקטיל עס-מדיניתא זמרי בר-
 סקוא רב בית-אבא לבית שמעון :
 טו ושום אתתא דאתקטילת מדיניתא
 בזבי בת-צור ריש אומי בית-אבא במדן
 הוא : טז ומליל יי עס-משה למימר :
 יז אעיק ית-מדינאי ותקטיל יתהון :
 יח ארי מעיקין אנון לכון בגבליהון דנכילו
 לכון על-עיסק פגור ועל-עיסק בזבי בת-
 רבא דמדן אחתהון דאתקטילת ביום-
 דמותנא על-עיסק פגור : יט והיה בתר
 מותנא א ואמר יי למשה ולאליעזר
 בר-אהרן בהנא למימר : ב קבילו ית
 חושבן' בר-בגשתא דבני-ישראל מבו
 עשרין שנין ולעלא לבית אבתהון בר-
 גפיק חילא בישראל : ג ומליר משה
 ואלעזר בהנא ואמרו לממני יתהון במישרנא
 דמואב על-ידינא דיריחו למימר : ד מבו

עשרין

נקמתי בקנאתי את הקנף שהיה לי לקנא כל לשון קנאה הוא המתחרה לנקום נקמת דבר אנטי"ל"מנש כלעז : (יב) את בריתי שלום
 (סנהדרין שם) שתאללו לברית שלום כאלדס המחויק טובה ומנות למי שעשה עמו טובה חף כלן מירשו לו הקנ"ה שמוחתי
 (יג) והיתה לו - כדית' זאת : ברית כהונת עולם - שאף על פי שכבר נתנה כהונה לורעו של אהרן לא נתנה לאלה הרן ולגמ
 שנתחו עמו ולתולדותיו ס' יולידו אתר סתמתן חכל מינתם טולר קודם לכן ולא נחשת לא כלל כהונה עד כאן וכן שנים סוכים לא נתנה
 שנתם עד שהיו לוחי : לאלהיו - כשגיל אלהיו כמו (במדבר יא) המוקנא אתה לי (זכריא) וקנאתו לניק טביל ציון (ח)
 (יד) ושם איש ישראל וגו' : בתוקם שיחס את כנדיק לטבח ייחס את הרשע אנאי : נשיא בית אב לשמעני - למי
 קטילת כתי פסוק שהיו לשכח שמעון - ג"ח להחיע שנתו של מינתם שאף"מי טוס סיה כשיף לא טעב את עבדו מלקנא לסילול כסס לכן הורק

כבנות